

PAŠIJOVÝ TÝDEN

Tento týden se nazýval také svatý nebo velký. Hned po Květné neděli začínalo velké čištění v domácnostech. Všude se bílilo, upravovala zahrádka a okolí domu, čistila se okna.

Modré pondělí - začínaly pro děti a studenty jarní prázdniny „vakace“.

Šedivé úterý - hospodyňky uklízely a vymetaly pavučiny.

Sazometná středa - také Škaredá nebo Smetná. V tento den se z komína vymetávali saze. Škaredá se jí říká také proto, že v tento den Jidáš na Ježíše škaredil, žaloval.

V tento den se neměl podle lidové pověry nikdo škaredit, protože by se škaredil každou středu v roce.

Zelený čtvrtek - v tento den se radilo zasít len a hrách, protože vše co bylo na Zelený čtvrtek zaseté, dobře prospívalo. Dle pověry si neměl člověk o Zeleném čtvrtku nic půjčovat a s nikým se hádat. Odměnou se mu vyhýbaly všechny hádky a naopak si k němu našly cestu peníze.

Jedla se jen zelená strava - špenát, zelí, aby byl člověk zdravý po celý rok.

Počínaje tímto dnem umlkají všechny zvony, aby se znovu rozezněly až na Bílou sobotu. Říká se, že „všechny zvony odlétají do Říma“. Místo zvonů zaznívaly odevšad dřevěné klapáčky a řehtačky.

Na Zelený čtvrtek se pekly jidáše, obřadní pečivo z kynutého těsta, tvarované ve tvaru preclíků nebo uzlů.

Jidáše

1 kg polohrubé mouky, 30 g droždí, 250 ml (i více) vlažného mléka, 120 g másla, 100 g cukru, 2 žloutky, sůl, 1 vejce na potřetí, máslo na vymazání plechu (pečicí papír), tekutý med

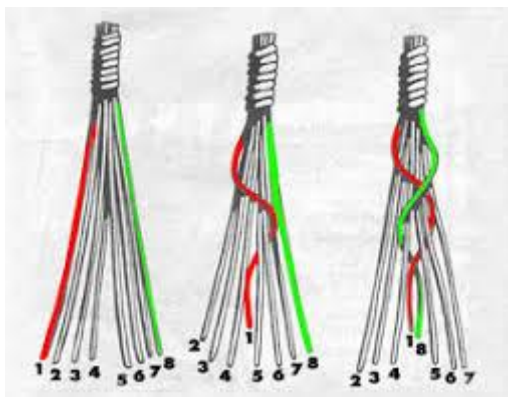
1. Z trochy mléka, mouky, lžičky cukru a droždí připravíme kvásek, který po vzejití přidáme do prosáté mouky s cukrem a špetkou soli, přidáme máslo a žoutky utřené do pěny, podle potřeby doplníme vlažným mlékem a vypracujeme hladké nelepivé těsto a necháme kynout na teplém místě.
2. Z těsta si nakrájíme kousky, zakulatíme, uděláme tenké válečky (asi jako ukazováček), asi 20cm dlouhé a stáčíme do preclíků nebo uzlů.
3. Klademe je na pomaštěný plech nebo na pečicí papír, necháme ještě mírně vykynout, potřeme rozšlehaným vejcem a upečeme ve vyhřáté troubě.
4. Po upečení ještě horké potřeme mašlovačkou rozehřátým horkým medem. Kdo ho nerad, posype jidáše moučkovým cukrem. Z této várky je asi 45-50 ks - samozřejmě záleží jen na vás, jak velké budete dělat.

Velký pátek- tento den je připomínkou smrti Ježíše Krista, a proto je prožíván ve znamení smutku, ticha a rozjímání.

Lidová tradice vypráví o údajném otvírání pokladů ve skalách.

Bílá sobota - tento den hospodyně pekly mazanec a velikonočního beránka, muži a chlapci pletli pomlázky z vrbového proutí a děvčata zdobila vajíčka.

Malování vajíček
*Venku svítí sluníčko -
namaluji vajíčko,
ať je pěkně červené,
modré nebo zelené.*

Na mnoha místech bývalo zvykem vyjít na zahradu nebo do sadu, třást stromy a probudit je tím k životu.

Název Velikonoce pochází z „velké noci“ ze soboty na neděli, kdy došlo ke zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Neděle velikonoční- v tuto neděli všichni spěchali do kostela, neboť tento den se v kostele světily velikonoční pokrmy (beránek, mazanec, chléb, vejce a víno).

Pondělí velikonoční - tento den je tolik očekávané koledování, pomlázka, mrskút atd., kdy chodí chlapci s pomlázkou vyšlehat děvčata.

Zajíčková koleda
*Hody, hody, doprovody, já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesl kopy vajíček.
Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka,
a já řekl: „Ne, ne, ne!“*

*Za potůčkem u lesíčka
mám já strýčka králíčka,
tomu nosím každým rokem malovaná vajíčka.*

*Panímámo zlatičká,
darujte nám vajíčka.
Nedáte-li vajíčka,
uteče vám slepička do horního rybníčka.
A z rybníčka do louže.
Kdo jí odtud pomůže?*

Hádanka

Uprostřed vajíčka je žlutá kulička.

Malá bílá pokladnička, samé zlato skryto v ní.

Otevřít ji umí každý, zavřít nikdo neumí.

(vajíčko)

Pranostiky

Je-li Zelený čtvrtek bílý, tak je léto teplé.

Když na Velký pátek hřmí, na poli se urodí.

Omrzne-li na Velký pátek stromový květ, nebude ten rok ovoce.

Na Boží-li hody prší, sucho úrodu vysuší.

